

JOAQUIM CANTALUZELLA

(1972, Santa Coloma de Farners)

QUIM CANTALUZELLA.

► **Dos punts de llum.** 2009.

Oli sobre lli.

162 x 130,5 cm.

És professor de pintura a la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona, on es va doctorar amb una tesi titulada «La imatge neutra: la fotografia com a model en la pintura de finals del segle XX». En aquest treball, Cantalozella argumenta, pas a pas, inexorablement, la seva postura ideològica sobre l'art i concretament sobre la seva producció fins al moment; a causa de la profunditat dels raonaments, però, la seva pintura s'assegura una potent reserva ideològica des d'on experimentar i crear noves imatges.

QUIM CANTALUZELLA.

▼ **Batalla naval.**

2009. Oli sobre lli.

175 x 200 cm.

La meua relació amb ell, i algunes converses esporàdiques, m'han fet adonar de la seva precisa perspiciàcia en la captació del món real, sempre tintat, però, amb un punt d'ironia. És un pintor que creu i es preocupa per la tècnica de l'oli sobre tela de lli, però que defuig amb rigor argumental gairebé tots els tòpics que han rodejat la pintura i la seva utilitat. Cantalozella, que sovint publica petits assaigs, sintetitza amb enorme clarividència què cal fer en la feina de l'artista, del pintor, contemporani: sembla simple, diu, però tot es redueix a recollir dades, reconstruir-les i finalment elaborar una obra d'art. Sembla fàcil; no ho és. Cantalozella recomana als nous pintors que no es deixin endur únicament per la intuïció o la inspiració. Evi-

dentment la seva obra prové i es fonamenta en els punts abans esmentats, però també en un coneixement profund de les arts de la pintura del segle XX.

La producció de Cantalozella mostra, sovint amb tonalitats fredes molt característiques i personals, idees i paisatges i associacions visuals fora de la història o extrets d'una hipotètica memòria del lloc on se succeeixen les escenes, que a la fi generen uns nous escenaris i realitats provinents de les elaboracions proposades en el repòs i en la reflexió artística. Se serveix, en primera instància, «de models trobats, robats o bé construïts quan l'ocasió ho demana; en definitiva, models d'aparença neutra capaç de condicionar tot un discurs», com ell mateix s'encarrega d'explicar en la seva tesi doctoral. Cantalozella dóna la volta a la creença que la fotografia ha assassinat la pintura i fa a l'inrevés: se serveix de la fotografia per construir i crear imatges que després, amb la pintura tranquil·la en el taller, aconsegueixen significacions i relats intransferibles, fantasiosos, alats, sovint fantasmagòrics, on els punts de referència visuals i objectuals contundents xoquen amb l'absència de personatges protagonistes. És en aquests llocs, en aquestes llums, on es construeix l'obra pictòrica de Joaquim Cantalozella.

És un pintor que creu i es preocupa per la tècnica de l'oli sobre tela de lli, però que defuig gairebé tots els tòpics que han rodejat la pintura i la seva utilitat

